

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. 312 din 25 octombrie 2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "x" S.R.L.
din comuna x, județul Prahova

Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Prahova a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală Prahova, prin adresa nr. x din x septembrie 2010 – înregistrată la D.G.F.P. Prahova sub nr. x/x septembrie 2010, în legătură cu contestația **Societății Comerciale "x" S.R.L.** din comuna x, județul Prahova, formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din x august 2010*, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, precum și împotriva *Raportului de inspecție fiscală parțială* încheiat la data de x august 2010 de inspectori din cadrul A.I.F. Prahova, comunicate societății comerciale la data de x august 2010.

În conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa susmenționată, A.I.F. Prahova a transmis Dosarul contestației către D.G.F.P. Prahova – Biroul soluționare contestații.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor art. 207 și ale art. 209 alin. (1) lit. a) din TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală – republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transmiterea contestației în termen de 30 zile de la comunicarea actului atacat, înregistrată la A.I.F. Prahova sub nr. x/x septembrie 2010, precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

Societatea Comercială "x" S.R.L. are domiciliul fiscal în comuna x – sat x, cod poștal x, județul Prahova, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Prahova sub nr. **J29/x/x** și are codul unic de înregistrare fiscală x cu atribut fiscal RO.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de x lei – din care:

- *impozit pe profit stabilit suplimentar* ..... x lei;
- *majorări de întârziere aferente impozitului pe profit* ..... x lei.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Susținerile contestatoarei sunt următoarele (citată):

"[...]CONTESTAȚIE

împotriva Deciziei de impunere [...] nr. x/x.08.2010 [...] comunicată contribuabilului în data de x august 2010 SC x SRL solicită anularea sumei de x lei reprezentând cuantumul total al obligațiilor suplimentare de plată stabilite prin decizia de impunere sus menționată în ceea ce privește impozitul pe profit cu majorările aferente, sumă ce are următoarea componență:

- **x lei** reprezentând obligații de plată suplimentare în contul impozitului pe profit
- **x lei** reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar

Analiza dosarului prețurilor de transfer

Organul de inspecție fiscală a examinat dosarul prețurilor de transfer pentru anii 2007 – 2008 și a stabilit următoarele:

- *Ajustarea veniturilor societății cu o diferență de x lei stabilită în urma aplicării articolului 11 din legea 571/2003 actualizată [...].*

- *Ajustarea cheltuielilor cu suma de x lei reprezentând transport taxi [...].*

Astfel pierderea fiscală înregistrată de societate în exercițiul financiar 2007 în sumă de x lei a fost recalificată în profit impozabil de x lei, diferența de x lei rezultând din cele enumerate mai sus.

Față de cele constatate de organul de inspecție fiscală SCx SRL susține următoarele :

Calcularea intervalului de comparare

1. Organul de inspecție fiscală a eliminat în mod eronat din calculul marjei de comparare marjele de profit negative înregistrate de societăți independente comparabile.

În susținerea acestui fapt societatea verificată se bazează pe următoarele prevederi legale:

– punctul 24 din Titlul I al Normelor Metodologice de aplicare a Codului Fiscal, aprobate prin HG 44/2004

– punctul 41, ultimul aliniat, din Titlul I al Normelor Metodologice de aplicare a Codului Fiscal, aprobate prin HG 44/2004

– art 1. pct B, 2, lit f) din anexa 1 la OMEF – ANAF 222/2008

– paragraful 1.15 din Ghid OECD al prețurilor de transfer

– art 2, alin 1, din Anexa 1 la OMEF – ANAF 222/2008

– paragraful 1.49 din Ghid OECD al prețurilor de transfer

– paragraful 3.44 din Ghid OECD al prețurilor de transfer

– paragraful 1.52 din Ghid OECD al prețurilor de transfer

– paragraful 1.54 din Ghid OECD al prețurilor de transfer

Situațiile excepționale care generează pierderi din exploatare la întreprinderi independente angajate în tranzacții comparabile, în aceeași perioadă de timp, nu pot constitui elemente de comparare cu firma supusă verificării, nu este prevăzut în niciunul din temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală.

Legislația românească nu solicită ca firmele independente să realizeze obligatoriu profit.

Nici OMEF – ANAF nr 222/2008 nu definește ce înseamnă tranzacții comparabile, ci doar precizează faptul că dosarul prețurilor de transfer trebuie să conțină informații cu privire la tranzacții comparabile externe sau interne.

Considerăm că interpretarea dată de organele de inspecție fiscală prevederilor art 2, alin 1 din Anexa 1 la OMEF – ANAF nr 222/2008 privind conținutul dosarului prețului de transfer, care în opinia autorităților fiscale, ar limita marja de comparare doar la rezultatele din exploatare pozitive, excluzând pierderile înregistrate de firme independente, ca fiind total eronată.

În susținerea cauzei am analizat societăți similare care prestează activitate de lohn în domeniul x și am constatat următoarele

[...]

Mai mult, prin eliminarea din calculul marjei de comparare a marjelor de profit negative organul de inspecție fiscală a considerat că mediana a înregistrat o creștere de la x % în anul 2007 la x % în anul 2008, fără a furniza vreo explicație asupra condițiilor pieței care au generat o creștere atât de spectaculoasă a marjei nete medii a profitului în industria analizată.

[...].

2. Justificarea neîncadrării în intervalul de comparare pentru anul 2007 și dreptul organelor de inspecție fiscală de a ajusta veniturile impozabile ale anului 2007.

În urma analizei dosarului prețurilor de transfer, organele de inspecție fiscală au stabilit că, societatea din România trebuie să realizeze profit din activitatea de perfecționare activă. Precizăm că organul de inspecție fiscală nu a invocat niciun temei de drept în susținerea afirmației sale.

Ghidul OECD permite obținerea de pierderi cu condiția ca acestea să fie justificate și să nu continue pe o perioadă nedefinită de timp.

În cazul societății noastre, nu am realizat în nici un caz pierderi pe o perioadă nedefinită de timp, aceste pierderi fiind înregistrate doar în anul 2007.

Începând cu anul 2008 societatea noastră a realizat profit din exploatare.

[...] Planificarea realizată de către societatea românească, împreună cu acționariatul britanic, a fost făcută în concordanță cu prevederile punctului 1.52 din Ghidul OECD.

În concluzie considerăm ca nejustificată și insuficient documentată afirmația organelor de inspecție fiscală conform căreia SC x SRL trebuie să obțină profit în anul 2007.

[...] Considerăm că toate cauzele invocate de SC x SRL se pot încadra în explicațiile furnizate de punctele 1.49 – 1.52 din Ghidul OECD, privind realizarea de pierderi, precum și în prevederile punctului 2.38 din Ghidul OECD, pentru neîncadrarea marjei de profit a întreprinderii analizate în serii de valori pentru întreprinderi comparabile, care nu necesită ajustarea marjei profitului.

Mai mult pentru anul 2007, considerăm că SC x SRL se încadrează în prevederile Normelor Metodologice de aplicare a Codului Fiscal, Titlul I, pct 22, paragraf 3.

Din motive invocate mai sus, nu sîntem de acord cu calcularea veniturilor suplimentare în sumă de x lei aferente anului 2007 și vă solicităm astfel reconsiderarea poziției exprimate prin actul de control.

3. Cheltuieli nedeductibile :

SC x SRL consideră că organul fiscal, în mod eronat, a stabilit că suma de x lei în anul 2007 și suma de x lei în anul 2008, înregistrate pe cheltuieli în ct.624.3, reprezintă cheltuieli nedeductibile, deoarece :

1. Cheltuielile de transportul personalului în interesul serviciului sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, ele fiind aferente veniturilor

Cheltuielile transport ale personalului cu taxi sunt efectuate în situații excepționale și anume :

– sunt efectuate în perioada în care mijloacele fixe (de transport) ale societății nu sunt în stare de funcționare

– sunt efectuate în perioada în care șoferii de pe mijloacele fixe (de transport) ale societății sunt în concediu

– sunt efectuate în perioada în care mijloacele fixe (de transport) ale societății nu sunt la sediul societății, iar personalul angajat al societății ar trebui să se deplaseze urgent pentru a depune declarații sau situații la termenele legale la instituțiile statului : MF, AJOFM, ...

Încadrări legale :

Legea nr 571/2003 Art 21 alin (2) [...] e) [...].

2. Totodată Cheltuielile transport ale personalului cu taxi sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, ele fiind aferente veniturilor și în cazul contravalorii transportului la și de la locul de muncă al salariatului

Încadrări legale :

Legea nr 571/2003 Art 21 alin (3) [...] Lit d) [...].

Norme metodologice HG 44/2004

“[...]”

Considerăm astfel că există un dublu teamei pentru calificarea acestor costuri ca fiind deductibile. [...]”

II. – Din Decizia de impunere nr. x din x august 2010, respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală parțială din x august 2010, rezultă următoarele:

* Inspeția fiscală parțială, finalizată la data de x august 2010, a avut ca obiectiv al controlului verificarea modului de calcul, evidențiere, declarare și virare a impozitului pe profit datorat de către S.C. “x” S.R.L. în perioada ianuarie 2007 – septembrie 2009.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală parțială din data de x august 2010 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x din x august 2010.

În acest Raport, la **CAPITOLUL III – Constatări fiscale** — s-a consemnat (citată):

“[...] III.1. Estimarea prețurilor de transfer

Verificarea a fost efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 [...], H.G. nr. 44/2004 [...], O.G. nr.92/2003, republicată, [...], Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.222/2008, [...], Ghidului OECD-cu privire la ghidul de prețuri de transfer pentru companii multinaționale și administrații fiscale.

În perioada verificată, 01.01.2007 – 30.09.2009, S.C. x S.R.L. a realizat activitate, constând în prestări servicii “lohn”, pe bază de contract”, pentru două societăți cu care unitatea verificată din România se afla în relații de afiliere (în sensul prevederilor art.7 din Legea nr.571/2003, [...]), respectiv:

a) contract nr.x/x.03.2001, încheiat cu y LTD Anglia, asociat unic (persoana afiliată directă) al SC x SRL (anexat în xerocopie).

– obiectul contractului îl constituie “realizarea de x în bază de lohn”. Ponderea tranzacțiilor dintre S.C. x S.R.L. și y LTD Anglia în totalul veniturilor primei societăți este în procent de x%.

Valabilitatea contractului este pe o perioadă de trei ani, prelungit prin acte adiționale până în prezent. Valoarea contractului nu este precizată, prețul practicat nefiind prevăzut în contract, ci este menționat pentru fiecare produs în parte în anexele trimise împreună cu comenzile.

b) contract nr.x/x.09.2004, încheiat cu z LTD Anglia, asociat unic al q LTD Anglia (persoană afiliată indirectă pentru S.C. x S.R.L. – relația de afiliere prezentată de către societatea verificată în dosarul prețurilor de transfer). Obiectul contractului îl constituie “realizarea de x pe bază de lohn”. Ponderea tranzacțiilor dintre S.C. x S.R.L. și z LTD Anglia în totalul veniturilor primei societăți este în procent de x%.

Valabilitatea contractului este pe o perioadă de trei ani, prelungit prin acte adiționale până în prezent. Valoarea contractului nu este precizată, prețul practicat nefiind prevăzut în contract, ci este menționat pentru fiecare produs în parte în anexele trimise împreună cu comenzile.

Precizăm că relațiile de afiliere datează din anul 2001, dată la care a luat ființă S.C. x S.R.L.

Structura relațiilor de afiliere este prezentată de S.C. x S.R.L. în dosarul prețurilor de transfer (pagina x) și a fost verificată de către organele de inspecție fiscală prin consultarea bazei de date ORBIS – aplicație cu ajutorul căreia se obțin informații la nivel european și mondial în legătură cu persoanele afiliate, bază de date accesată în conformitate cu prevederile art. 60, alin.(2) din O.G. nr.92/2003, republicată, [...].

Potrivit art.79, alin.(2) din O.G. nr.92/2003, republicată, [...], organele de inspecție fiscală au solicitat unității verificate prin adresa nr.x/x.11.2009, să întocmească și să prezinte, până la data de x.12.2009, dosarul prețurilor de transfer pentru perioada 01.01.2007 – 30.09.2009, societatea având o singură dată posibilitatea de a solicita amânarea prezentării acestuia.

Precizăm că unitatea a solicitat amânarea inspecției fiscale, prin adresa nr.x/x.12.2009, până la data de x.02.2010.

[...] Din analiza dosarului prețurilor de transfer, au rezultat următoarele:

[...] – precizăm că unitatea verificată a utilizat în determinarea prețului de piață al tranzacțiilor efectuate următoarele metode: metoda comparării prețurilor și metoda prețului de revânzare. Controlul a reținut că, metodele abordate nu sunt adecvate pentru a se putea concluziona cu privire la faptul că prețurile de transfer practicate sunt la preț de piață.

În susținerea afirmației noastre, aducem următoarele argumente:

– conform prevederilor art.11 din Legea nr.571/2003, [...], coroborat cu prevederile pct.25 din H.G. nr.44/2004 [...], pentru a determina prețul de piață al tranzacțiilor efectuate, prin metoda comparării prețurilor, se au în vedere prețurile pe care le-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piețe, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată.

Societatea a comparat tranzacțiile necontrolate, respectiv prețurile practicate de subcontractanți (care nu aparțin și nu sunt persoane afiliate grupului) cu tranzacțiile controlate, respectiv prețurile practicate de S.C. x S.R.L. către persoanele juridice afiliate din Anglia (y Ltd. și z Ltd.).

S.C. x S.R.L. a prezentat situația comenzilor derulate cu cei mai importanți subcontractori ai săi (evidențiate în dosarul prețurilor de transfer): [...].

Urmare consultării bazei de date a M.F.P. în vederea obținerii de informații referitoare la numărul de angajați, cifra de afaceri și la obiectul de activitate a societăților comerciale enumerate mai sus, a rezultat că nu există elemente care să fie comparabile din punct de vedere a criteriilor mai sus precizate. [...].

[...] Conform legislației în vigoare, metoda comparării prețurilor are la bază compararea prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile.

În concluzie, unitatea verificată a comparat prețurile practicate de subcontractorii săi pe piața internă (subcontractorii sunt în relație directă cu S.C. x S.R.L. și nu în relație indirectă așa cum prevede legislația în vigoare), prețul practicat de aceștia reprezentând element de cost pentru societatea verificată. Mai mult, așa cum s-a arătat, criteriile alese pentru entitățile independente nu sunt comparabile (nu au aceiași cifră de afaceri, același număr de salariați etc.).

– cu privire la metoda prețului de revânzare, conform prevederilor art.11 din Legea nr.571/2003, [...], coroborat cu prevederile pct.25 din H.G. nr.44/2004 [...], pentru a determina prețul de piață al tranzacțiilor efectuate, prin metoda prețului de revânzare, se au în vedere prețurile practicate de ultimul vânzător într-o tranzacție controlată care poate fi determinată prin referință la marja profitului de revânzare, pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile.

Metoda prețului de revânzare are la bază prețul la care este revândut unei companii independente un produs care a fost achiziționat de la o companie afiliată.

Societatea verificată nu se află în situația unei companii revânzătoare, activitatea principală constând în prestarea de servicii. Beneficiile unității prestatoare rezultă din facturarea către persoana afiliată din Anglia a contravalorii prețului de cost al serviciilor prestate (lohn) plus o marjă de profit.

Din datele înscrise în dosarul prețului de transfer întocmit de S.C. x S.R.L., rezultă că societatea verificată s-a bazat pe compararea prețurilor facturate de y LTD Anglia către diverși beneficiari finali cu impact asupra prețului de facturare a x S.R.L. către y LTD., situații necomparabile deoarece y LTD vinde x, iar S.C. x S.R.L. facturează manopera.

De asemenea, menționăm că prețul facturat de societatea din România către persoana juridică afiliată din Anglia, este inferior prețului de cost.

În concluzie, niciuna dintre cele două metode alese de contribuabil în dosarul prețurilor de transfer, nu poate fi reținută deoarece nu respectă regulile de comparabilitate și nu ține cont de repartizarea funcțiilor și riscurilor între companiile afiliate.

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală, pentru determinarea prețului de piață practicat de S.C. x S.R.L., au aplicat metoda cost plus, care uzează de costurile suportate de furnizorul de servicii într-o tranzacție controlată. La aceste costuri se adaugă adaosul cost plus corespunzător, luând în considerare activele utilizate și riscurile asumate și condițiile de piață. Rezultatul la care se ajunge după ce se adaugă adaosul cost plus la costurile menționate mai sus poate fi văzut ca prețul la lungime de brat al tranzacției controlate.

Conform prevederilor art.79 din O.G. nr.92/2003, republicată, [...], organele de inspecție fiscală au procedat la interogarea bazei de date ORBIS pentru a determina dacă prețurile de transfer practicate de contribuabilul verificat se află în cadrul lungimii de brat, respectiv la preț de piață.

Baza de date "ORBIS" oferă o privire de ansamblu despre organizarea companiilor multinaționale utilizând informații sub formă de rapoarte care sunt prezentate în detaliu și standardizate tocmai pentru a facilita analiza și căutarea companiilor verificate. Căutarea informațiilor se face după anumite criterii prestabilite de selecție: [...].

Perioada pentru care organele de inspecție fiscală au solicitat informații prin programul ORBIS a fost 2007 – 2009. [...].

Având în vedere criteriile mai sus menționate, pentru fiecare an în parte, au fost selectate un număr de x societăți pentru anul 2007 și x societăți pentru anul 2008, stabilindu-se pe baza informațiilor financiar-contabile, o marjă de profit, după cum urmează:

An 2007

[...] Așa cum rezultă din anexa nr.x, pentru anul 2007, s-a stabilit o marjă mediană de profit de x%.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.11 din Legea nr.571/2003, [...], coroborat cu prevederile pct.22 din H.G. nr.44/2004, [...].

Organele de inspecție fiscală au solicitat societății verificate, prezentarea unei calculații de cost, în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 1826/2003, pentru aprobarea precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune, coroborat cu prevederile art.1, alin.(1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, [...]. Societatea nu a organizat contabilitatea internă de gestiune în funcție de specificul activității desfășurate și ca atare nu a procedat la calculul costului de producție efectiv al serviciilor prestate. În această situație la negocierea tarifului manoperei nu s-a avut în vedere recuperarea prin preț a tuturor cheltuielilor directe, indirecte și generale ale societății, cheltuieli care formează obiectul calculației costurilor.

[...] Conform datelor înscrise în dosarul prețurilor de transfer [...], activitatea de prestări servicii intracomunitare, se derulează în proporție de x% pe baza contractului direct încheiat cu y LTD, persoană afiliată, x% pe baza contractului cu z LTD, persoană afiliată, iar diferența de x%, constând în contracte de comision încheiate cu persoane juridice române independente.

[...] În vederea ajustării veniturilor și a cheltuielilor, s-a procedat la evidențierea veniturilor și a cheltuielilor aferente fiecărei persoane afiliate, în funcție de procentul menționat mai sus. [...].

[...] Ajustarea veniturilor, pentru anul 2007, cu suma de x lei (venituri stabilite la control: x lei – venituri înregistrate de societate: x lei) are implicații la calculul impozitului pe profit, prezentat la capitolul III.2.

[...] III.2. IMPOZITUL PE PROFIT

Controlul cu privire la această obligație fiscală nu a fost finalizat prin raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 26.11.2009, întrucât a fost constatată existența unor tranzacții derulate de S.C. Permanent Clothing România S.R.L. cu persoane afiliate.

Având în vedere cele de mai sus, controlul a procedat conform art.79, alin.(2) din O.G. nr. 92/2003, republicată, [...], solicitând societății verificate, să întocmească și să prezinte dosarul prețurilor de transfer.

Constatățile prezentate la capitolul III.1, vor avea influență la calculul impozitului pe profit aferent anilor 2007 și 2008. Precizăm că, pentru anul 2009, organele de inspecție nu au putut obține informații prin aplicația ORBIS care să ducă la recalcularea rezultatului contabil și implicit a celui fiscal.

Verificarea a cuprins perioada 01.01.2007 – 30.09.2009 și a vizat modul de reflectare în contabilitate a veniturilor și a cheltuielilor realizate, regimul fiscal al acestora, modul de declarare și virare a impozitului pe profit datorat bugetului general consolidat al statului, fiind efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003, [...], H.G. nr.44/2004 [...].

[...] Anul 2007

Potrivit evidenței contabile societatea a înregistrat la data de 31.12.2007, pierdere contabilă în sumă de x lei.

[...] În ceea ce privește rezultatul fiscal s-a constatat că societatea a înregistrat și declarat la finele anului 2007 pierdere fiscală în sumă de x lei [...].

[...], pierderea contabilă în sumă de x lei este consecința faptului că veniturile realizate nu acoperă în totalitate cheltuielile efectuate, prețul de manoperă nefiind fundamentat și negociat în așa fel încât să fie posibilă nu numai recuperarea cheltuielilor, dar și realizarea unui profit, așa cum s-ar fi derulat în cazul unor tranzacții necontrolate.

Față de pierderea fiscală calculată de societate în sumă de x lei, la control a fost stabilit un profit impozabil în sumă de x lei, cu o diferență suplimentară de x lei (anexa nr.x), efectul următoarelor deficiențe:

– x lei reprezintă valoarea cu care au fost ajustate veniturile societății de către organele de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art.11 din Legea nr.571/2003, [...], coroborat cu prevederile pct.22 din H.G. nr.44/2004 [...].

Modul de calcul în stabilirea acestei sume este prezentat detaliat în cap.III.1 din prezentul raport de inspecție fiscală.

– x lei reprezintă cheltuieli transport taxi, înregistrate în contul contabil 624.3 “transport taxi” sumă considerată nedeductibilă la control (societatea având în patrimoniu mijloace fixe de transport) conform art.21, alin.(1) din Legea nr.571/2003, [...].

Conform anexei nr.x, asupra bazei de calcul stabilite la control în conformitate cu prevederile art.19, alin.(1) din Legea nr.571/2003, [...], în sumă de x lei, a fost stabilit, prin aplicarea cotei de 16% asupra profitului impozabil, potrivit art.17 din Legea nr.571/2003, [...], impozit pe profit în sumă de x lei. Impozitul declarat de societate pentru anul 2007 a fost “0” lei, iar viramentele efectuate în contul impozitului pe profit au fost în sumă de x lei. Baza de calcul, pentru mojarările de întârziere în sumă de x lei, calculate în conformitate cu prevederile art.119, alin.(1) și art.120, alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, [...], o reprezintă suma de x lei (anexa nr.x), a fost determinată ca diferență între impozitul pe profit stabilit suplimentar la control, în sumă de x lei și impozitul pe profit virat de societate pentru anul 2007, în cuantum de x lei.

Concluzionând, urmare controlului efectuat, au rezultat următoarele:

- impozit pe profit stabilit suplimentar la control ..... x lei;
- majorări de întârziere ..... x lei.

[...] Anul 2008

[...] Față de profitul impozabil calculat de societate în sumă de x lei, la control a fost stabilit un profit impozabil în sumă de x lei, cu o diferență suplimentară de x lei (anexa nr.x), efectul următoarelor deficiențe:

– x lei – reprezintă pierderea fiscală, aferentă anului 2007, recuperată de unitate în anul 2008 (anexa nr.x), [...] și neluată în calcul, de către organele de inspecție fiscală, la determinarea impozitului pe profit, deoarece, așa cum am arătat mai sus, pentru anul 2007, a fost calculat profit impozabil, potrivit art.19 din Legea nr.571/2003 [...].

– x lei, reprezintă cheltuieli transport taxi, înregistrate în contul contabil 624.3 “transport taxi” sumă considerată nedeductibilă la control (societatea având în patrimoniu mijloace fixe de transport) conform art.21, alin.(1) din Legea nr.571/2003, [...].

Conform anexei nr.7, asupra bazei de calcul stabilite la control, în conformitate cu prevederile art.19, alin.(1) din Legea nr.571/2003, [...], în sumă de x lei, a fost stabilit, prin aplicarea cotei de 16% asupra profitului impozabil, potrivit art.17 din Legea nr.571/2003, [...], impozit pe profit în sumă de x lei. Impozitul declarat de societate pentru anul 2008 a fost de x lei, cu o diferență suplimentară de x lei.

Viramentele efectuate în contul impozitului pe profit au fost în sumă de x lei. Pentru diferențele suplimentare stabilite au fost calculate majorările de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, alin.(1) și art.120, alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, [...].

Concluzionând, urmare controlului efectuat, au rezultat următoarele:

- impozit pe profit stabilit suplimentar la control ..... x lei;
- majorări de întârziere ..... x lei.

Perioada ianuarie – septembrie 2009

[...] Potrivit evidenței contabile, societatea a înregistrat pierdere contabilă în sumă de x lei.

[...] În ceea ce privește rezultatul fiscal, s-a constatat că societatea a înregistrat la finele trim.III 2009, conform registrului de evidență fiscală, pierdere fiscală în cuantum de x lei, [...].

[...] Față de pierderea fiscală determinată de societate în sumă de x lei, la control a fost stabilită pierdere fiscală în sumă de x lei, cu o diferență suplimentară de x lei (anexa nr.x), [...].

[...] În concluzie, pentru anul 2009, s-a redus pierderea fiscală cu suma de x lei, fiind calculate majorări de întârziere în conformitate cu prevederile art.120 din O.G. nr.92/2003, republicată, [...] și dobânzi, în conformitate cu prevederile art.121¹ din același act normativ, [...], în sumă totală de x lei, pentru sumele stabilite suplimentar și nestinse din anii 2007 și 2008.

Concluzionând, urmare controlului efectuat, au rezultat următoarele:

- reducerea pierderii fiscale ..... x lei;
- majorări de întârziere ..... x lei.

Capitolul IV – Sinteza constatărilor inspecției fiscale

Impozit pe profit stabilit suplimentar ..... x lei;

Majorări de întârziere ..... x lei;

Dobânzi ..... x lei. [...].”

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

* În **Raportul de inspecție fiscală parțială din x august 2010**, încheiat de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Prahova, a fost consemnată verificarea modului de calcul, evidențiere, declarare și virare a **impozitului pe profit** aferent perioadei **1 ianuarie 2007 – 30 septembrie 2009** de către S.C. “x” S.R.L..

Obiectul principal de activitate al societății comerciale contestatoare este “x” – cod CAEN x, în sistem “lohn”, cu materii prime și accesorii puse la dispoziție de clienți.

Motivele de fapt și de drept care au condus la stabilirea de **obligatii fiscale de plată suplimentare** în contul **impozitului pe profit** în sumă totală de **x lei**, precum și la calculul de **majorări de întârziere** aferente în sumă totală de **x lei**, sunt următoarele:

În conformitate cu prevederile art.11 din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au majorat suma veniturilor aferente anului 2007 cu x lei, ca urmare a verificării tranzacțiilor între persoane afiliate, iar în conformitate cu prevederile art.21 alin.(1) din Codul fiscal, cheltuielile de transport taxi în sumă de x lei au fost considerate nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil.

Potrivit evidenței contabile, la 31 decembrie 2007, S.C. “x” S.R.L. a înregistrat o pierdere în sumă de x lei, iar ca rezultat fiscal a raportat o pierdere fiscală în sumă de x lei.

În urma ajustării veniturilor în sensul majorării cu suma de x lei, conform prevederilor art.11 din Codul fiscal, așa cum am prezentat mai sus, și a încadrării cheltuielilor de transport cu taxiul în sumă totală de x lei în categoria celor nedeductibile fiscal, conform prevederilor art.21 alin.(1) din Codul fiscal, la inspecția fiscală din x august 2010 s-a stabilit pentru anul 2007 un profit impozabil în sumă de x lei (x lei/venituri suplimentare + x lei/cheltuieli nedeductibile suplimentare – x lei/pierdere fiscală stabilită de societate) pentru care s-a calculat un impozit pe profit suplimentar datorat în sumă de x lei (x lei x 16%).

Aceste constatări au avut influențe și asupra stabilirii rezultatului fiscal aferent anului 2008, în sensul că organele de inspecție fiscală nu au mai luat în calcul recuperarea pierderii fiscale în sumă de x lei calculată de societatea comercială pentru anul 2007, iar pentru cheltuielile de transport cu taxiul în sumă de x lei, de asemenea, nu s-a acordat deductibilitate fiscală.

Astfel, față de profitul impozabil calculat de societatea comercială pentru anul 2008 în sumă de x lei și impozitul pe profit aferent în sumă de x lei, la inspecția fiscală s-a stabilit un profit impozabil în sumă de x lei (x lei + x lei + x lei) și un impozit pe profit în sumă de x lei (x lei x 16%), rezultând astfel o diferență suplimentară datorată în contul impozitului pe profit de x lei (x lei – x lei).

Pe total perioada verificată, respectiv ianuarie 2007 – septembrie 2009, la control s-a stabilit la impozitul pe profit o diferență suplimentară în sumă totală de **x lei** (x lei/an 2007 + x lei/an 2008) pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă totală de **x lei**, conform prevederilor art. 119, art.120 și art.121¹ din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

* **Prin contestația formulată** de S.C. “x” S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. x din x august 2010, sunt contestate integral obligațiile fiscale principale și accesorii stabilite suplimentar de plată la impozitul pe profit în sumă totală de **x lei**, respectiv x lei impozit și x lei majorări de întârziere.

În contestație se susține că organele de inspecție fiscală, în urma analizei dosarului prețurilor de transfer întocmit de societatea comercială, în mod nejustificat și insuficient motivat au anulat pierderea fiscală în sumă de **x lei** înregistrată de unitate în anul 2007 și au stabilit pentru acest exercițiu financiar un profit impozabil în sumă de **x lei**, ca urmare a ajustării veniturilor în sensul majorării cu suma de x lei, și ajustării cheltuielilor în sensul diminuării cu suma de x lei reprezentând transport taxi, considerat nedeductibil fiscal.

Se invocă “Ghidul OECD” care permite obținerea de pierderi, cu condiția ca acestea să fie justificate și să nu continue pe o perioadă nedefinită. Astfel, contestatoarea arată că a înregistrat pierdere doar în anul 2007, iar planificarea a fost realizată de acționariatul britanic în concordanță cu prevederile pct. 1.52 din “Ghidul OECD”.

Astfel, societatea comercială contestatoare nu este de acord cu calcularea veniturilor suplimentare în sumă de x lei aferente anului 2007, solicitând prin contestația formulată reconsiderarea poziției exprimată de organele de inspecție fiscală prin actul administrativ fiscal atacat.

În ceea ce privește cheltuielile cu transportul taxi în sumă totală de x lei în anul 2007 și în sumă de x lei în anul 2008, societatea comercială contestatoare susține că aceste cheltuieli sunt deductibile fiscal întrucât au fost efectuate pentru transportul personalului în interesul serviciului, în perioadele în care mijloacele de transport proprii fie au fost defecte, fie nu se aflau la sediu, iar personalul angajat trebuia să se deplaseze de urgență pentru a depune declarații sau diverse situații la instituțiile statului.

* **Având în vedere susținerile din contestație, coroborate cu aspectele consemnate în raportul de inspecție fiscală, organul de soluționare constată următoarele:**

• În perioada supusă inspecției fiscale, respectiv ianuarie 2007 – septembrie 2009, societatea comercială contestatoare a desfășurat activitatea de prestări servicii x în sistem “lohn” pe baza de contracte încheiate cu două societăți comerciale din Anglia, respectiv y Ltd. și z Ltd., cu care se află în relații de afiliere, în sensul prevederilor art.7 alin.(1) pct.21 lit.c) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“**Art. 7.** – [...] (1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...] **21. persoane afiliate** – o persoană este afiliată cu altă persoană dacă relația dintre ele este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

[...] **c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin:**

(i) prima persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează persoana juridică;

(ii) a doua persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la prima persoană juridică;

(iii) o persoană juridică terță deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoana juridică, cât și la cea de-a doua.”

Referitor la tranzacțiile dintre persoane afiliate, art.11 alin.(2) din Codul fiscal prevede:

“**Art. 11.** – [...] (2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.”

La pct.24 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004 se definește termenul de preț de piață ca fiind determinat prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate, iar tranzacțiile necontrolate sunt acelea care se desfășoară între persoane independente.

Având în vedere relațiile de afiliere cu cei doi beneficiari din Anglia și în conformitate cu prevederile art.79 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 79. – Obligația de a conduce evidența fiscală

[...] (2) În vederea stabilirii prețurilor de transfer, contribuabilii care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate au obligația ca, la solicitarea organului fiscal competent, să întocmească și să prezinte, în termenele stabilite de acesta, dosarul prețurilor de transfer. Conținutul dosarului prețurilor de transfer va fi aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

prin adresa nr.x/x noiembrie 2009, organele de inspecție fiscală au solicitat unității verificate să întocmească și să prezinte dosarul prețurilor de transfer pentru perioada 1 ianuarie 2007 – 30 septembrie 2009 până la data de x decembrie 2009.

Pe baza datelor furnizate de societatea comercială prin dosarul prețurilor de transfer, a rezultat că activitatea de prestări servicii confecției textile în sistem “lohn” s-a desfășurat în procent de x% cu firma afiliată y Ltd., în procent de x% cu firma afiliată z Ltd. și în procent de x% cu alte firme neafiliate.

La control s-a stabilit că metoda comparării prețurilor și metoda prețului de revânzare, utilizate de societatea comercială în determinarea prețului de piață al tranzacțiilor efectuate, nu sunt adecvate pentru a se putea certifica faptul că prețurile de transfer practicate în perioada verificată sunt la preț de piață.

Astfel, conform art.11 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal (mai sus citat), metoda comparării prețurilor se bazează pe compararea prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente care vând produse și/sau servicii comparabile.

De asemenea, conform pct.25 din Normele metodologice aprobate prin H.G. Nr.44/2004, la stabilirea prețului de piață prin această metodă se au în vedere prețurile practicate de persoane independente **“[...], în condițiile existente pe piețe, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile. [...] și în condiții comparabile de livrare și de plată.”**

Din analiza dosarului prețurilor de transfer, s-a constatat că societatea comercială a comparat tranzacțiile necontrolate, respectiv prețurile practicate de cei mai importanți subcontractori ai săi, cu tranzacțiile controlate, respectiv prețurile practicate de S.C. “x” S.R.L. cu firmele afiliate din Anglia (y Ltd. și z Ltd.).

Însă, societatea comercială contestatoare nu se află în relație indirectă cu subcontractorii săi (producători de confecții civile), ci în relație directă cu aceștia, întrucât prețurile practicate de subcontractori reprezintă element de cost pentru S.C. “x” S.R.L..

De asemenea, din consultarea bazei de date a M.F.P. privind numărul de angajați, cifra de afaceri și obiectul de activitate al acestor subcontractori, a rezultat faptul că nu există elemente care să fie comparabile.

Metoda prețului de revânzare are la bază prețul la care este revândut unei firme independente un produs care a fost achiziționat de la o firmă afiliată, însă societatea comercială contestatoare nu poate aplica această metodă, întrucât, în primul rând, nu se află în situația unei firme revânzătoare, activitatea principală constând în prestarea de servicii în sistem “lohn”, iar în al doilea rând, serviciile nu sunt prestate unei firme independente, ci unei firme afiliate.

În concluzie, niciuna dintre cele două metode alese de societatea comercială contestatoare în fundamentarea dosarului prețurilor de transfer nu este corectă, întrucât nu au fost respectate regulile de comparabilitate și nu s-a ținut cont de repartizarea funcțiilor și a riscurilor între firme afiliate, așa cum au stabilit organele de inspecție fiscală.

Drept urmare, în baza art.11 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal (mai sus citat) și pct.22 din Normele metodologice aprobate prin H.G. Nr.44/2004:

“22. Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate, să reconsidere evidențele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoana afiliată română și cea străină aceste evodente nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. [...].

[...] Autoritățile stabilesc prețul de piață al acestor tranzacții aplicând metoda utilizată de către contribuabil, cu excepția cazurilor în care prin metoda utilizată nu se reflectă prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cazul tranzacției. În acest caz, autoritățile fiscale vor aplica cea mai adecvată dintre metodele prevăzute la art.11 alin.(2) din Codul fiscal.”,

pentru determinarea prețului de piață practicat de S.C. “x” S.R.L., organele de inspecție fiscală au aplicat metoda cost plus, metodă care utilizează costurile suportate de furnizorul de servicii într-o tranzacție controlată, cu persoane afiliate. La aceste costuri se adaugă marja de profit corespunzătoare, astfel încât să se realizeze un profit corespunzător, luându-se în considerare activele utilizate, riscurile asumate și condițiile de piață.

Astfel, prețul de piață în cadrul tranzacțiilor desfășurate între persoane afiliate este reprezentat de rezultatul adăugării profitului la costurile înregistrate de societatea comercială prestatoare a serviciilor.

Conform prevederilor art.60 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la interogarea bazei de date “ORBIS” pentru a determina dacă prețurile de transfer prezentate de contribuabil se află în cadrul lungimii de brat, respectiv la preț de piață, așa cum este definit “principiul lungimii de brat” în Ghidul OECD pentru prețuri de transfer pentru companii multinaționale și administrații fiscale.

La art.2 din Anexa nr.1 “Dosarul prețurilor de transfer” la Ordinul M.E.F.-A.N.A.F. nr. 222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer, se prevede:

“Art. 2. – (1) Marja de comparare reprezintă intervalul de valori ale prețului sau profitului aferente tranzacțiilor comparabile între companii comparabile independente.

(2) Pentru determinarea valorilor extreme, marja de comparare va fi împărțită în 4 segmente. Segmentele de maxim și de minim reprezintă rezultatele extreme. În vederea stabilirii intervalului de comparare nu se vor utiliza rezultatele extreme din cadrul marjei de comparare.

(3) În condițiile în care contravaloarea prețului de transfer stabilit de contribuabil nu este cuprinsă în intervalul de comparare, organul fiscal competent stabilește valoarea mediană ca fiind prețul de transfer la preț de piață. Valoarea mediană reprezintă acea valoare care se regăsește la mijlocul intervalului de comparare.

(4) Dacă nu se poate identifica valoarea mediană, se face media aritmetică a celor două valori de mijloc ale intervalului de comparare.

(5) Analiza comparativă va avea în vedere criteriile teritoriale în următoarea ordine: național, Uniunea Europeană, internațional.”

În analiza efectuată pentru anul 2007, an în care societatea comercială contestatoare a înregistrat pierdere din exploatare, în determinarea intervalului de comparare, organele de inspecție fiscală au luat în calcul criteriul de selecție pentru societăți comerciale referitoare la: zona geografică, codul CAEN, numărul de angajați, cifra de afaceri și criteriul de independență.

Conform raportului emis prin aplicația informatică “ORBIS”, pentru anul 2007 au fost furnizate date pentru un număr de x societăți comerciale (interne și din U.E.), iar pentru anul 2008 tot pentru un număr de x societăți comerciale (interne și internaționale), conform prevederilor art.60 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, selectate în funcție de criteriile enunțate mai sus.

În ceea ce privește anul 2009, conform celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală din x august 2010, baza de date “ORBIS” nu a furnizat niciun fel de date, urmând ca dosarul prețurilor de transfer privind acest an să fie analizat de inspecția fiscală ulterioară.

Având în vedere datele înscrise în Anexa nr.x la RIF, pentru anul 2007 s-a stabilit o marjă mediană de profit de x%, calculul fiind efectuat conform prevederilor Ordinului

M.E.F.-A.N.A.F. nr. 222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer (mai sus citate), pe baza datelor înregistrate de x societăți comerciale din România și Bulgaria.

În vederea ajustării veniturilor și a cheltuielilor s-a procedat la evidențierea acestora, pentru fiecare persoană afiliată, prezentate analitic în Anexele nr.x și nr.x la RIF.

Astfel, veniturile ajustate la inspecția fiscală au fost determinate prin adăugarea la cheltuielile de exploatare înregistrate de societatea comercială a profitului operațional rezultat prin aplicarea marjei mediane de profit (x%) asupra acestor cheltuieli de exploatare.

Conform Anexei nr.x la RIF, diferența dintre totalul veniturilor ajustate la inspecția fiscală și totalul veniturilor înregistrate de societatea comercială contestatoare pentru anul 2007 este în sumă de x lei, majorare ce a avut implicații la calculul impozitului pe profit datorat pentru acest an, așa cum am prezentat mai sus.

Pentru anul 2008, organele de inspecție fiscală au stabilit că marja de profit se încadrează în intervalul de comparare, nefiind astfel necesară ajustarea veniturilor pentru acest an.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că în mod corect au fost majorate la control veniturile societății comerciale contestatoare pe anul 2007 cu suma totală de x lei, ca urmare a tranzacțiilor derulate între aceasta și cele două persoane juridice afiliate din Anglia, prin stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor pe baza metodei cost plus.

Sustinerile din contestație nu pot fi avute în vedere în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât:

– metodele folosite de societatea comercială contestatoare pentru stabilirea prețurilor de piață al tranzacțiilor dintre persoane afiliate nu sunt adecvate în cazul de față, așa cum am arătat mai sus, ce mai adecvată metodă fiind cea folosită de organele de inspecție fiscală, respectiv metoda cost plus în care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor suportate de furnizorul de servicii într-o tranzacție controlată la care se adaugă o marjă de profit corespunzătoare;

– în analiza efectuată pentru anul 2007, când societatea comercială contestatoare a înregistrat pierdere din exploatare datorită faptului că prețul facturat către persoanele afiliate din Anglia a fost inferior prețului de cost, au fost luate în considerare criteriile de selecție referitoare la zona geografică, codul CAEN, numărul de angajați, cifra de afaceri, criteriul de independență, și, nicidecum, condiția ca societățile comerciale analizate să nu prezinte pierdere din exploatare, așa cum eronat susține societatea comercială în contestația formulată.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au extins aria de selecție pentru societățile comerciale independente la nivel al Uniunii Europene și la nivel internațional (o firmă din Bulgaria pentru analiza marjei de profit pentru anul 2007 și o firmă din Bosnia-Herțegovina pentru analiza marjei de profit pentru anul 2008), conform prevederilor art.2 alin.(5) din Anexa nr.1 la Ordinul M.E.F.-A.N.A.F. nr.222/2008.

– afirmația din contestație precum că organele de inspecție fiscală au eliminat din calculul marjei de comparare marjele de profit negative înregistrate de societăți comerciale independente comparabile, nu este reală, dovadă fiind Anexa nr.x la RIF, din care rezultă că între cele x firme selectate din baza de date "ORBIS" pentru analiza marjei de profit pe anul 2008, două firme, una din România și una din Bosnia-Herțegovina, au înregistrat pierdere din exploatare.

Față de cele prezentate mai sus, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

• În ceea ce privește neacordarea deductibilității fiscale pentru cheltuielile de transport cu taxiul în valoare de x lei pentru anul 2007 și x lei pentru anul 2008, această măsură a fost stabilită de organele de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art.21 alin.(1) din Codul fiscal:

"Art. 21. – (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, [...].", în condițiile în care societatea comercială contestatoare deține în patrimoniu mijloace de transport auto, iar pentru deplasarea

angajaților la și de la locul de muncă are încheiate contracte cu societăți comerciale prestatoare de servicii de transport persoane.

Motivațiile prezentate în contestație referitoare la faptul că aceste cheltuieli au avut un caracter excepțional, de urgență, nu pot fi avute în vedere în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât societatea comercială nu a putut justifica că aceste cheltuieli a fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, rămânând astfel la stadiul de simple afirmații, drept pentru care, se va respinge contestația ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

IV. – Concluzionând analiza contestației formulată de Societatea Comercială “x” S.R.L., cu sediul în comuna x, județul Prahova, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din x august 2010, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, în conformitate cu prevederile alin. (1) al art. 216 din Ordonanța Guvernului Nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E :

1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de x lei – din care:

- impozit pe profit stabilit suplimentar ..... x lei;
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit ..... x lei.

2. – În conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 218 din O.G. nr. 92/2003, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin. (1) al art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prezenta decizie poate fi atacată – în termen de 6 (șase) luni de la data primirii acesteia - la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului Prahova.

DIRECTOR EXECUTIV,